

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 8Csp/90/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5316208948
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lýdia Stehurová
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2020:5316208948.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca sudkyňou Mgr. Lýdiou Stehurovou v právnej veci žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951 proti žalovanému X. A., S.. XX.XX.XXXX, S. Z.L. XXX, XXX XX Z. o zaplatenie 108,63 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 24.11.2016, doručenu súdu dňa 25.11.2016, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 108,63 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 28 % ročne zo sumy 108,63 € od 16.5.2016 do zaplatenia a nahradiť trovy sporu. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel dňa 31.7.2015 zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej preňho zriadil a viedol účet č. V.. Vzhľadom na porušenie zmluvy zo strany žalovaného tým, že žalovaný sa na predmetnom účte dostal do nepovoleného prečerpania vo výške uplatnenej istiny, žalobca zatvoril príslušný účet, o čom žalovaného informoval posledným výpisom z účtu. Pred zatvorením účtu vykonal dňa 16.5.2016 internú účtovnú transakciu a debetný zostatok previedol na vnútorný pohľadávkový účet V.. Ide o internú transakciu banky, nejde o úhradu zo strany žalovaného. Po dobu nepovoleného prečerpania patrí žalobcovi aj úrok z prekročenej čiastky, ide o tzv. „úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“ odo dňa nasledujúceho po vykonaní vnútornej účtovnej transakcie. K žalobe pripojil zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb čl. 3, všeobecné obchodné podmienky účinné od 1.10.2016 čl. 4, sadzobník účinný od 1.7.2016 čl. 9, výpis z účtu čl. 11, úrokové sadzby produktov účinné od 14.10.2016 čl. 12.

2. Súd prvej inštancie o žalobe žalobcu rozhodol rozsudkom č. k. 8Csp/90/2016-54- zo dňa 22.5.2019, ktorým žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Dôvodom zamietnutia žaloby bolo neunesenie bremena tvrdenia, keďže žalobca k výške uplatneného nároku neprodukoval žiadne skutkové tvrdenia. Súdu nebolo zrejmé, v akej konkrétnej sume žalovaný peňažné prostriedky pri limite 1 000 € denne na účte prečerpával, čo konkrétne sumu 108,63 € tvorilo - či len čisto čerpané prostriedky, či aj úrok z nich, poplatky a podobne, pretože súdu je z jeho rozhodovacej činnosti známe, že žalobca účtuje neraz len úroky a poplatky, následkom čoho sa potom klient žalobcu dostane do nepovoleného prečerpania. K uvedenému teda absentovali akékoľvek tvrdenia, ktoré súd nie je povinný zostavovať namiesto žalobcu z pripojených listín, či z pripojených úverových podmienok, navyše predložených v znení až od 1.10.2016 (dátum uzavretia zmluvy: 31.7.2015).

3. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, na odvolanie žalobcu rozsudok súdu prvej inštancie zrušil, odkazujúc na potrebu postupu podľa § 129 ods. 1 CSP, teda odstraňovania väd žaloby, pokiaľ súdu prvej inštancie nebolo zrejmé, o čom a na akom podklade má rozhodnúť.

4. Vzhľadom k tomu, že žalobca nedostatky vytykané súdom prvej inštancie v odvolacom konaní odstránil, súd prvej inštancie nepovažoval v ďalšom konaní za potrebné, za hospodárne a efektívne, postupovať v zmysle § 129 ods. 1 CSP a žalobcu vyzývať k odstráneniu väd samostatným uznesením. Vychádzal z jeho podania a listín produkovaných v odvolacom konaní a z podania doručeného dňa 13.3.2020 na čl. 121 spisu. V podaní zo dňa 17.7.2019, doručenom súdu dňa 19.7.2019 na čl. 60 spisu, skutkové tvrdenia, ktoré mala obsahovať už samotná žaloba, doplnil nasledovne. Uviedol, že žalovanému nebola poskytnutá služba povolené prečerpanie na základe zmluvy o povolenom prečerpaní na účte. Žalovaný mohol preto kreditnou kartou platobné operácie vykonávať výlučne zo svojich vlastných peňažných prostriedkov na bežnom účte. Suma 108,63 € predstavuje rozdiel medzi debetnými a kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovaného. Účet bol otvorený dňa 31.7.2015 a zatvorený dňa 16.5.2016. Kreditné transakcie boli vykonané spolu vo výške 845,25 € (825,16 € prichádzajúce platby, 0,09 € odmena za platby kartou, 20 € základný vklad) a debetné vo výške 953,88 € (25,99 € platba cez portály POS - platba kartou v obchode, 380 € výber z bankomatu PRIMA banky, 230 € výber z bankomatu inej banky, 173,27 € výber z bankomatu zahraničnej banky, 6 € poplatky za transakcie, 39 € poplatok za balík služieb, 30 € poplatok za upozornenie debet, 4,73 € úroky/daň, 8,70 € poplatok za zisťovanie zostatku v bankomate inej banky SR, 30 € poplatok za výzvu - debet, 25 € poplatok za vedenie exekúcie, 1,19 € úrok). Žalovaná suma je nepovoleným debetom na účte, ktorý vznikol na základe omeškania žalovaného s úhradou peňažnej sumy. Vo vzťahu k účtovaným poplatkom a úrokom odkazoval žalobca na všeobecné obchodné podmienky a sadzobník.

5. Súd prvej inštancie, cítiac sa byť viazaný závermi odvolacieho súdu, nárok žalobcu znova prejednal a rozhodol. Nariadil pojednávanie, ktoré vykonal v neprítomnosti strán, v súlade s § 178 ods. 2 a § 180 CSP. Strana žalobcu svoju neprítomnosť ospravedlnila, vyjadrila súhlas s prejednaním veci v jej neprítomnosti, nepožiadala o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu. Strana žalovaného sa neospravedlnila, o odročenie nepožiadala.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením žalobcom predložených listinných dôkazov, najmä: zmluvou, všeobecnými obchodnými podmienkami, sadzobníkom poplatkov, výpisom z účtu žalovaného, úrokovými sadzbami. Na základe vykonaného dokazovania mal zistený a preukázaný nasledovný skutkový stav.

7. Dňa 31.7.2015 uzavrel žalobca so žalovaným zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, na základe ktorej bol žalovanému zriadený osobný účet, vydaná platobná Maestro karta s denným limitom 1 000 € a poskytnutá služba elektronické bankovníctvo. Žalovaný v období od otvorenia účtu 31.7.2015 do jeho zatvorenia 16.5.2016, pred ktorým žalobca vykonal internú účtovnú transakciu - prevod debetného zostatku na účte žalovaného na vnútorný pohľadávkový účet, vykonal prostredníctvom vydanej karty viaceré operácie, tak kreditné (v rozsahu 845,25 €), ako i debetné (v rozsahu 953,88 €). V dôsledku toho, že žalovaný celú čerpanú sumu (rozdiel medzi kreditom a debetom) nevrátil, na svojom účte sa dostal do nepovoleného debetu vo výške uplatnenej istiny, v dôsledku čoho žalobca účet aj zatvoril. Zo špecifikácie na čl. 62 rub a 63 spisu vyplýva, že žalovaná suma je rozdielom medzi kreditnými a debetnými položkami na účte žalovaného vykonanými počas obdobia od otvorenia až po zatvorenie účtu, ktorý predstavuje 108,63 € (953,88 € - 845,25 €).

8. Podľa ust. § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

Podľa ust. § 709 ods. 1 Obchodného zákonníka banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovanie uskutočnených platieb v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre prevody peňažných prostriedkov.

Podľa ust. § 710 Obchodného zákonníka ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (1). Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné (2). Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (3). Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (4).

Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 451 ods. 1, 2 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. (2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

9. Niet pochybností o tom, že žalobca v danej veci vystupuje ako dodávateľ, ktorý pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zmluva i všeobecné obchodné podmienky ním boli vopred pripravené a žalovaný ako spotrebiteľ, ktorý nemá postavenie podnikateľa, a ktorý nemohol ovplyvniť podstatný obsah zmluvy, či všeobecných obchodných podmienok. Súd dospel k záveru, že zmluva medzi stranami uzavretá má charakter spotrebiteľskej zmluvy, a je preto nevyhnutné aplikovať spotrebiteľské právo a v rámci neho príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď v danom prípade bol zmluvný vzťah založený zmluvou o bežnom účte podľa Obchodného zákonníka.

10. V danom spore sa žalobca domáhal zaplata sumy 108,63 € dôvodiac, že ide o nepovolené prečerpanie, ktoré predstavuje rozdiel medzi debetnými a kreditnými položkami, ktoré vznikli na účte žalovaného, ku ktorému nebola nesporne uzavretá žiadna zmluva o povolenom prečerpaní. Žalobca požadoval aj úrok z nepovoleného prečerpania, a to odo dňa uzavretia účtu až do zaplata.

11. Zo skutkových zistení mal súd jednoznačne preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným došlo uzatvorením zmluvy o bežnom účte nazvanej zmluva o spolupráci o poskytovaní bankových produktov a služieb dňa 31.7.2015 k vzniku záväzkového zmluvného vzťahu, v rámci ktorého bol žalobca povinný zriadiť a viesť pre žalovaného bežný účet, vydať mu k nemu platobnú kartu Maestro, poskytovať mu služby elektronického bankovníctva a zároveň oprávnený prijímať platby v prospech žalovaného ako majiteľa účtu a podľa jeho pokynov z tohto účtu realizovať platby. Nebolo sporné, že žalobca k uvedenému účtu nepovolil žalovanému čerpanie peňažných prostriedkov, ktoré neboli kryté zostatkom na účte. Naopak, žalovaný mohol platobnou kartou vykonávať platobné operácie do výšky denného povoleného limitu len zo svojich vlastných peňažných prostriedkov. Ak však žalobca povolil žalovanému čerpať peňažné prostriedky nad rámec zostatku na jeho účte, bez zmluvy o povolenom prečerpaní, môže nárok uplatňovať nie ako zmluvný, ale len z titulu bezdôvodného obohatenia. Nárok uplatnený žalobou preto súd právne kvalifikoval ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.

12. Rovnako nebolo sporné, že od otvorenia po uzavretie účtu žalovaného žalovaný realizoval prostredníctvom platobnej karty na svojom účte viaceré kreditné a debetné operácie. Keďže podľa

tvrdení žalobcu žalovaná suma je rozdielom medzi nimi, súd sa jednotlivými operáciami zaoberal, a to i v nadväznosti na právnu kvalifikáciu nároku (bezdôvodného obohatenia). Zo špecifikácie žalobcu čl. 62 rub a 63 spisu je zrejmé, že suma 108,63 € predstavuje rozdiel medzi všetkými kreditnými a debetnými položkami. Po dobu otvoreného účtu až do jeho zatvorenia žalovaný vykonal kreditné položky spolu vo výške 845,25 € a debetné vo výške 953,88 €. Súd sa však zaoberal jednotlivými konkrétnymi položkami. Za dôvodné vyhodnotil kreditné položky v celom rozsahu, debetné však len v časti 809,26 € (25,99 € platba cez portály POS - platba kartou v obchode, 380 € výber z bankomatu PRIMA banky, 230 € výber z bankomatu inej banky, 173,27 € výber z bankomatu zahraničnej banky), pretože zvyšné predstavovali poplatky a úroky, resp. daň, na ktoré žalobca pri bezdôvodnom obohatení nemá nárok, keďže súd jeho žalobný nárok nevyhodnotil ako zmluvný. Aj keby o nárok zmluvný šlo, súdu nedá nepoukázať na to, že žalobca debetné položky v nedôvodnom rozsahu (poplatky, úroky, daň) riadne nezdôvodnil, nešpecifikoval a nepreukázal (keď napríklad nedoručil súdu výzvy či upozornenia, ktoré účtoval a pod.). Tu už by nebolo možné hovoriť o vadách žaloby, ale bez pochyb o neunesení bremena dôkazu. Vzhľadom k uvedenému potom žalovanému musel zostať kredit vo výške 35,99 € (845,25 - 809,26). V týchto súvislostiach súd poukazuje na to, že potom podanie žalobcu produkované po rozhodnutí odvolacieho súdu na čl. 121 (doručené súdu 13.3.2020) nebolo relevantným, nakoľko sa týkalo práve iba úrokov a poplatkov.

13. Záverom súd považuje za potrebné uviesť, že sa nemôže stotožniť ani s tým, akým spôsobom žalobca nepovolený debetný zostatok na bežnom účte vytvára a následne ho úročí vysokým úrokom vo výške 28 % ročne, keď v danom prípade vznikol debetný zostatok tvrdý žalobcom práve v dôsledku poplatkov a úrokov, nie v dôsledku reálneho čerpania peňažných prostriedkov žalovaným. Takáto zmluvná podmienka je potom hrubo nerovnovážna, v neprospech klienta - spotrebiteľa. Od spotrebiteľa nie je možné podľa súdu požadovať poplatky, ktoré nie sú individuálne dojednané v zmluve. Súhrn týchto poplatkov podstatne zvyšuje zaťaženie spotrebiteľa a vzhľadom na zásady spotrebiteľského práva, nepostačuje pre ich platné dojednanie ich zaradenie do sadzobníkov, resp. všeobecných obchodných podmienok. Navyše, ako už súd vyššie uviedol, žalobca si vo vzťahu k poplatkom vyplývajúcim z tabuľkovej špecifikácie nesplnil ani povinnosť tvrdenia a dôkazu, neboli produkované žiadne skutkové tvrdenia, najmä k titulu, ich dojednanie nevyplývalo ani zo zmluvy, ktorú žalobca v predtlačí pripravil. Nebolo zrejmé, kedy a na základe akej skutočnosti nárok žalobcovi na ten ktorý poplatok vznikol, z akého ustanovenia zmluvy si tento nárok odvodzoval. Nemožno preto ani hovoriť o unesení dôkazného bremena vo vzťahu k uplatneným sankčným poplatkom.

14. Pokiaľ ide o úrok z nepovoleného prečerpania 28 %, nech ho žalobca nazýva akokoľvek, svojou podstatou je úrokom z úveru. Úprava tejto podstatnej náležitosti zmluvy nie je v zmluve zahrnutá, je nepochybne len v obchodných podmienkach žalobcu, ktorých obsah spotrebiteľ nemohol ovplyvniť, pripravil ich výlučne žalobca ako veriteľ, u spotrebiteľa vyvolala preto nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Podľa názoru súdu ide o neprijateľnú praktiku žalobcu, neprijateľnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy, na ktorú nemožno prihliadať. Požadovaný úrok nebol individuálne dojednaný. Súd dáva do pozornosti, že uvedený úrok 28 % pri nepovolenom prečerpaní bol už právoplatnými rozsudkami viacerých súdov SR vyhlásený z dôvodu neprijateľnosti za neplatnú zmluvnú podmienku (napr. rozsudok Okresného súdu Košice II. zo dňa 29.11.2013, č. k. 36C 117/2013-55- v spojení s rozsudkom Krajského súdu Košice zo dňa 24.3.2015, sp. zn. 6Co 91/2014). Tieto rozsudky sú pre žalobcu záväzné, bolo preto jeho povinnosťou zdržať sa ďalšieho uplatňovania tejto neprijateľnej zmluvnej podmienky, ako aj nárokov z nej vyplývajúcich. Je pritom irelevantné, že žalobca zaradil dojednanie o 28 % úroku z nepovoleného prečerpania číselne pod iné ustanovenie všeobecných obchodných podmienok.

15. Súdu nedá záverom nepoukázať ešte na to, že žalobca má podľa zákona všetky rozhodujúce skutkové tvrdenia a dôkazy k nim produkovať už v žalobe. Súdu je nielen z jeho rozhodovacej činnosti známe, že žalobca opakovane, v mnohých sporoch, tak činí až v odvolacom konaní, ktoré iniciuje svojim odvolaním proti rozsudku, ktorým súd prvej inštancie jeho žalobe nevyhoví zväčša pre absenciu rozhodujúcich skutkových tvrdení, či dôkazov, pričom nie vždy ide o dôvody pre postup podľa § 129 CSP. Žalobca týmto svojim konaním sťažuje postup súdu, predlžuje konanie, keď sám koná neefektívne, neúčelne a nehospodárne, presne v rozpore s článkom 17 základných zásad CSP.

16. O trovách tohto sporu rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., keď o nároku na ich náhradu rozhodoval podľa úspechu v spore. Nárok na náhradu trov konania vznikol žalovanému,

a to v plnej výške, pretože bol v konaní v celom rozsahu úspešný a súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne mu náhradu trov konania nepriznať (§ 257 C.s.p.). Avšak s poukazom na to, že žalovanému preukázateľne žiadne trovy v tomto konaní nevznikli, súd mu ich náhradu nepriznal, postupujúc hospodárne, v zmysle článku 17 základných zásad CSP, bez potreby vydávania ďalšieho samostatného rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP), podľa ktorého by výška náhrady predstavovala 0 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, na Okresný súd v Čadci.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 3 CSP podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podania urobil.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu. Konanie o výkone neodkladného opatrenia nariadi súd vždy aj bez návrhu.